

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

Decretvm Episcoporvm Qvod Svscepta Beatae Radegyndis epistola
conscripserunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

cum vna essent in eo Concilio congregati. Qui hanc in longiora tempora differunt, & post annos 20. paulo ante obitum a sancta Radegunde scriptam volunt, præterquam quod a Gregorio Turonensi refelluntur, qui initio institutæ ab ea congregationis editam docet lib. 9. cap. 39. hoc etiam non animaduertunt, Euphronium episcopum (vt de ceteris qui vna rescribunt nihil dicam) ea tempora non attigisse, totoque amplius decennio sanctæ Radegundis obitum præuertisse.

* *Sub qua sancta Casaria deguit.*] Soror sancti Casarii; aut certe iunior altera, si degit legas. Duæ siquidem eiusdem nominis & muneris Casariæ fuerunt. Vna sancti Casarii germana, quam Casarius frater condito a se monasterio abbatissam præfecit, eique regulam, sub qua cum suis viueret, instituit. Posterior altera, quæ priori, superstitæ adhuc Casario defunctæ, in abbatissæ munere successit, vt auctor est Cyprianus in vita sancti Casarii, quam Casariæ huius rogatu composuit. Ab hac eadem Radegundis regulam Casarii, quam monasterio suo traderet, expetiit.

DECRETVM EPISCOPORVM,
QVOD SVSCEPTA BEATÆ RADEGVNDIS
epistola conscripserunt.

Domina beatissima, & in Christo ecclesiæ filia Radegundi, Euphronius, Prætextatus, Germanus, Felix, Domitianus, Victorius, & Domnolus, episcopi.

Gregor.
Tur. lib. 9.
c. 39.

SOLICITA sunt iugiter circa genus humanum immensa diuinitatis prouisura remedia, nec ab assiduitate beneficiorum suorum quocumque loco vel tempore videntur aliquando seiuncta; cum pius rerum arbiter tales in hereditate culturæ ecclesiasticæ personas vbique disseminat, quibus agrum eius intenta operatione fidei rastro colentibus, ad felicem centeni numeri redditum diuina temperie Christi seges valeat peruenire. Tantum igitur benignitatis eius se passim dispensatio profutura diffundit, vt illud nusquam deneget, quod prodesse multis agnoscit: quarum personarum exemplo sanctissimo, cum iudicaturus aduenerit, habeat in plurimis quod coronet. Itaque cum ipso catholicæ religionis exortu cœpissent Gallicanis in finibus venerandæ fidei primordia respirare, & adhuc ad paucorum notitiam tunc ineffabilia peruenissent Trinitatis dominicæ sacramenta; ne quid hic minus acquireret, quam in orbis circulo prædicantibus

ANNO
CHRISTI
567.

cantibus apostolis obtineret, beatum Martinum peregrina de stirpe ad inlumptionem patriæ dignatus est dirigere misericordia consulente. Qui licet apostolorum tempore non fuerit, tamen apostolicam gratiam non effugit. Nam quod defuit in ordine, suppletum est in mercede: quoniam sequens gradus illi nihil subtrahit, qui meritis antecellit. Huius quoque, reuerentissima filia, in vobis gratulamur rediuiua surgere supernæ dilectionis exempla propitiatione diuina. Nam declinante tempore sæculi vetustate, vestri sensus certamine fides reuirescit in flore; & quod veterno tepuerat algore senectæ, tandem feruentis animi rursus incalescit ardore. Sed cum pene eadem veneritis ex parte, qua B. Martinum huc didicimus accessisse; non est mirum si illum imitari videaris in opere, quem tibi duces credimus itineris extitisse: vt cuius es secuta vestigia, felici voto compleas & exempla; & beatissimum virum in tantum tibi facias esse socium, in quantum partem refugis habere de mundo. Cuius opinionis radio præmicante, ita reddis audientium pectora cælesti fulgore suffusa, vt passim prouocati puellarum animi, diuini ignis scintilla succensi, raptim festinent auide in caritate Christi fonte vestri pectoris inrigari; & relictis parentibus te sibi magis eligant, quam matrem. Fecit hoc gratia, non natura. Igitur huius studii vota videntes, gratias clementiæ supernæ referimus, qui voluntates hominum suæ facit voluntati connecti; quoniam confidimus, quas apud vos iubet colligi, suo vult complexu seruari. Et quia quasdam comperimus, diuinitate propitia, de nostris territoriis ad institutionem vestræ regulæ desiderabiliter conuolasse; inspicientes etiam vestræ petitionis epistolam libenter a nobis exceptam, hoc Christo auctore & remediatores firmamus, vt licet omnes æqualiter quæ ibi conueniunt, in Domini caritate mansuræ, debeant inuiolabiliter custodire, quod videntur libenti semel animo suscepisse: quoniam contaminari non debet Christo fides calo teste promissa, vbi non leue scelus est templum Dei, quod absit, pollui, vt ab eo possit ira succendente disperdi. Tamen specialiter definimus, si qua, sicut dictum est, de locis sacerdotaliter nostræ gubernationi Domino prouidente commissis, in Pictaua ciuitate vestro monasterio meruerit so-

ciari, secundum beatæ memoriæ domni Cæsarii Arela-
tensis episcopi constituta, nulli sit vltius discedendi li-
centia, quæ, sicut continet regula, voluntate prodita
videtur ingressa: ne vnus turpi dedecore ducatur in cri-
men, quod apud omnes emicat in honore. Et ideo si
(quod auertat Deus) aliqua insanæ mentis inlicitatione
succensa, ad tanti opprobrii maculam præcipitare suam
voluerit disciplinam, gloriam & coronam, vt inimici
consilio, sicut Eua eiecta de paradiso, per qualemcum-
que locum de claustris ipsius monasterii, imo de cæli
regno, exire pertulerit, mergenda & conculcanda vili
platearum in luto, separata a communione nostra, diri
anathematis vulnere feriatur. Ita vt si fortassis, Christo
relicto, homini voluerit nubere, diabolo captiuante,
non solum ipsa quæ refugit, sed etiam ille qui ei coniun-
ctus est, turpis adulter, & potius sacrilegus quam mari-
tus, vel quisquis, vt hoc fieret, venenum magis quam con-
siliium ministravit, simili vltione, sicut de illa dictum est,
cælesti iudicio nobis optantibus percellatur: donec se-
paratione facta per competentem execrandi criminis
pœnitentiam, a loco, quo egressa fuerat, recipi merue-
rit & adnecti. Adicientes etiam, vt eorum qui nobis
quandoque successuri sunt sacerdotes, similis condem-
nationis teneantur adstrictæ reatu: & si, quod non cre-
dimus, aliquid ipsi voluerint aliter, quam nostra delibe-
ratio continet, relaxare, nouerint se nobiscum æterno
definiende iudice causaturos: quia communis est salutis
instructio, si quod Christo promittitur, inuiolabiliter ob-
seruetur. Quod nostræ determinationis decretum, pro
firmitatis intuitu, propriæ manus subscriptione credidi-
mus roborandum perpetualiter a nobis Christo auspice
duraturum.